

ת"פ 28146/11/10 - מדינת ישראל נגד דוד קיפור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28146-11-10 מדינת ישראל נ' קיפור
בפני כב' השופט יצחק שמעוני, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ענף תביעות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד
דוד קיפור
ע"י עוה"ד דוד ברהום

הנאשם

הכרעת דין

האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של איומים וחבלה חמורה לפי סעיפים 192 ו-133 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

על פי כתב האישום, ביום 16.11.07 בסמוך לשעה 12:00 בחנות נעליים ..., חבל הנאשם בי. ח. (להלן: "**המתלונן**") חבלה חמורה שלא כדין.

בין הנאשם והמתלונן התקיים עימות מילולי באשר לתשלום משכורת למתלונן ובהמשכו דחף הנאשם את המתלונן, אשר נפל לרצפה וכתוצאה מכך נשברה ידו וגובסה.

באותן נסיבות איים הנאשם על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו ובגופם של אחרים בכוונה להפחידו בכך שאמר לו "**אני אהרוג אותך ואת אשתך ואת הילדים שלך, יש לי עבריין ואני אשלח לך, אני אתן כסף שיהרגו אותך והמשפחה שלך**".

הראיות

2. מטעם המאשימה העידו רס"ב ירון מזרחי, רס"ב דוד לוי, המתלונן י. ח. וכן מר רבין מנזור, מר מיכאל נמיקה ומשה קורדמני.

מלבד הנאשם העיד מטעמו אחיו, מר יוסף קיפור.

כמו כן הוגשו הודעות הנאשם במשטרה (ת/1-2), הודעות המתלונן (נ/2-3) והודעת עד ראייה לאירוע מיכאל נמיקה (ת/5).

עדי המאשימה

3. רס"ב ירון מזרחי, גבה את הודעת הנאשם, ובאמצעותו הוגשו שתי הודעותיו (ת/1 ו-ת/2). לא היה בידו תשובות לשאלת הסניגור האם בדק את טענות הנאשם לפיהן היו עדים לאירוע וכי יש מצלמות בחנות האחרת, אליה הגיע המתלונן לאחר האירוע.

4. רס"ב דוד לוי, חקר את הנאשם שעתיים לאחר האירוע. במהלך חקירתו הוגש מסמך נ/1, מזכר שבו מורה חוקר במרחב הכללי לבצע פעולות חקירה נוספות ולהזמין לעדות עדים לאירוע.

5. המתלונן י. ח. העיד, כי הכיר את הנאשם עוד מארץ מוצאם, איראן, והוא ביקש ממנו לעבוד חנותו. לאחר שהחל לעבוד בחנות הרגיש שהעבודה לא מתאימה לו, שכן הנאשם רצה שהוא ינקה את החנות. לכן, עזב המתלונן והחל לעבוד ב"סקופ", חנות נעליים סמוכה (להלן: "סקופ"). המתלונן פנה אל הנאשם מספר פעמים על מנת שישלם לו את שכרו, אך הוא דחה אותו שוב ושוב.

ביום האירוע, המתלונן הלך לחנות שוב כדי לקבל את שכרו וכך תיאר את התרחשות העניינים:

"...נכנסתי לחנות הייתה לקוחה אחת אחיו טיפל בה והנאשם היה פנוי, ביקשתי ממנו את המשכורת והוא אמר לי אמרתי לך שבוע הבא. אמרתי לא כל פעם אתה תזרוק אותי לשבוע הבא אמר לי קח מבעל הבית החדש שלך, קח מבעל הבית פרשד אמרתי לו מה הוא קשור אמר לי אתה לא מעניין את הזין שלי צא מהחנות, אז אמרתי לו ככה אתה מדבר יש בית דין לעבודה. סיימתי את הדיבור סובבתי את הגוף רציתי לצאת מהחנות שלו. ביציאה מהחנות יש מדרגה מי שרוצה לצאת צריך לרדת וכאשר ירדתי הרגשתי מישהו רץ אליי אז סובבתי את הראש שלי ומזוית העין ראיתי את דוד שהוא דחף אותי ונתן לי מכה לקדימה. לא את כל הגוף ראיתי אבל חלק אני נפלתי על האדמה על המדרכה עם היד השמאלית שלי שנשארה מתחת לגוף שלי. התגלגלתי ונשארתי על האדמה על המדרכה עם היד השמאלית שלי שנשארה מתחת לגוף שלי והתגלגלתי ונשארתי על האדמה. החזקתי את היד קרוב לגוף היו לי כאבים הוא בא אלי והתחיל לדבר איתי במילים כאלה קום קום לא קרה לך משהו מניאק אני אהרוג אותך, אני מצטער שאני מדבר במילים האלה....אני אהרוג אותך יש לי עבריינים שיעשו לך משהו אשלם להם כסף שיעשו לך משהו. כשהוא עשה את זה אח שלו גם קילל אותי שהוא ישרוף אותי את הבית שלי ודברים כאלה. באותו זמן השכן הימני שלו בשם פריד קפש בא אלי היה רוצה להקים אותי מהאדמה אמר לי לו אני לא יכול תעזוב אותי כמה דקות. אחרי כמה דקות אמרתי לקפש אני רוצה להזמין לו משטרה. חזרתי למקום שעבדתי...חזרתי לחנות רציתי להודיע למנהל הסניף מה קרה באתי היו עובדים שלושה מוכרים רמי מנצור מנהל הסניף השני מיכאל והשלישי משה סיפרתי להם את כל הסיפור אמרתי להם מה קרה לי ואחרי כמה דקות דוד חזר אלי, ...הנאשם נכנס היה בצד ימין אמר לי ככה תצא החוצה אני רוצה להרוג אותך לזמבר אותך אמרתי לו תחזור לעבודה שלך אני לא רוצה לדבר איתך..." (עמ' 8-9 לפרוט').

עוד סיפר המתלונן, כי נכנס למחסן סקופ, ידו כאבה מאוד והוא ביקש מעובד סקופ, רבין מנזור, להתקשר למשטרה. הוא התקשר למשטרה ולאחר כמה דקות הגיעו שוטרים. הנאשם אמר למתלונן "הזמנת לי משטרה אתה תהיה מת" (עמ' 9-10 לפרוט'). המתלונן סיפר לשוטר שהגיע את שאירע ונסע למד"א על מנת לקבל טיפול רפואי.

6. מר רבין מנזור, מנהל סקופ, סיפר כי כאשר החל המתלונן לעבוד אצלו, ביקש לצאת לבקש משכורת מהחנות הקודמת שבה עבד. בפעם הראשונה הלך וחזר מייד ואמר שאמרו לו לחזור שוב, ואכן לאחר חצי שעה יצא שוב. לאחר זמן מה, חזר.

כך תיאר את שארע לאחר מכן:

"הוא חזר פתאום אני רואה שהוא תופס את היד השמאלית וכאילו רוצה לבכות, נכנסנו למחסן יחד אמר לי הרביצו לי לא ראיתי מה היה ביניהם רק ראיתי שהיד שלו פה, הוא סיפר לי שהאדם דחף אותו. ש. מי זה האדם. ת. דוד לא זוכר את השם משפחה שהיה בעל הבית הקודם שלו ואחרי זה היה בחנות דיברנו איתו ואחרי זה דוד בא לחנות, בעל הבית של דיוויד" (עמ' 23 לפרוט') (המתלונן מכונה גם "דיוויד").

אחרי שהנאשם יצא מסקופ, המתלונן אמר שכואבת לו היד והוא שלח אותו עם עובד אחר בחנות למד"א. לדבריו, לא ראה את המתלונן מכה את הנאשם, כפי שטען הנאשם (עמ' 26 לפרוט').

7. מר מיכאל נמיקה, עבד בסקופ יחד עם הנאשם ומנצור. לדבריו, המתלונן יצא מהחנות כדי לדבר עם בעל הבית הקודם שלו ולקחת את הכסף. כאשר חזר הוא תפס את היד שלו ואמר שכואבת לו היד (עמ' 28 לפרוט'). לדבריו, המתלונן סיפר לו שהנאשם דחף אותו והוא נפל על היד. לאחר מכן הנאשם בא לחנות בעקבות המתלונן, המתלונן נכנס למחסן, היה שם קצת ואז הנאשם קרא לו בקול שיצא. הם תפסו את הנאשם והוציאו אותו החוצה. על פי עדותו, הנאשם הגיע לסקופ ואמר שהוא רוצה לדבר עם המתלונן כדי "לגמור את הסיפור", והחל לקרוא לו. הוא לא ראה תגרה בין הנאשם והמתלונן בחנות במחסן.

בעדותו אמר שהנאשם הגיע לכניסה למחסן וקרא למתלונן ואילו בהודעתו אמר שהם היו בתוך המחסן. זאת הסביר בכך שהאירוע התרחש לפני שש שנים, והוא לא זוכר אם זה היה בכניסה למחסן או בתוכו (הודעתו הוגשה וסומנה ת/5).

8. משה קורדמני, עובד נוסף בסקופ, העיד כי כמו ליתר העדים גם לו אין קשר עם המתלונן או הנאשם, אלא עבד יחד עם הנאשם במועד האירוע.

גם הוא העיד שהמתלונן הלך לחנות הנאשם במטרה לקחת סכום כסף שמגיע לו, וכאשר שב חזר כשהוא תופס את יד שמאל. הוא סיפר שקיבל בעיטה מהנאשם, נפל ונשברה לו היד (עמ' 33 לפרוט'). גם הוא סיפר שהמתלונן היה במחסן החנות, והנאשם הגיע עד פתח המחסן. יחד עם יתר העובדים ביקש ממנו לעזוב. והוא אכן עזב כעבור "דקה שתיים".

עדי ההגנה

9. הנאשם העיד שהוא עובד בחנות שבבעלות אחיו. הם העסיקו את המתלונן בחנות, שכן הכירו עוד מאיראן והוא

רצה "לעשות לו טובה" (עמ' 37 לפרוט'). אולם, המתלונן לא היה עובד מועיל ועזב את העבודה בחנות.

ביום האירוע, העיד הנאשם, היה יום שישי, היו כמה לקוחות בחנות, ואחיו טיפל בהם. הוא היה מאחורי דלפק הקופה, כאשר המתלונן ניגש אליו בגישה מאוד בוטה ולא יפה ושאל מה עם הכסף שלו. הוא השיב לו שהם יתקשרו אליו, והמתלונן החל לקלל. הוא ביקש ממנו לצאת החוצה או לחכות שיסיים עם הלקוחות ואמר לו שאין לו סיבה לא לתת לו כסף. אז החל המתלונן לזרוק קופסאות על הרצפה, לקלל ולאיים. הנאשם הודה שגם הוא קילל אך הכחיש שדחף את המתלונן (עמ' 38 לפרוט'). לאחר שהמתלונן הלך לסקופ, הוא הלך אחריו, בעצת אחיו, כדי להרגיע אותו. שם, החל המתלונן לקלל אותו.

הצוות בסקופ הכניס אותו למחסן, ושם נתן לו המתלונן "בוקסים" וגרם לו לשריטה בצד ימין. הנאשם הכחיש את האיומים המיוחסים לו.

לדבריו, שבוע לאחר מכן, המתלונן הגיע לקבל את כספו, אמר לו שעשה טעות וביקש סליחה. הם שתו ועישנו יחד, ולחצו יד. לאחר מכן, קיבל כתב תביעה מבית הדין לעבודה, שם תבע אותו המתלונן. הנאשם אמר שהוא לא גרם לפציעת המתלונן. לדבריו, הוא לא ראה שהמתלונן נפל, אך ראה שהוא קם מהרצפה והולך. לדבריו מדובר ב"הצגה" של המתלונן, ולא הייתה לו כל סיבה לגעת במתלונן.

הנאשם עומת עם דבריו בהודעה במשטרה, שם אמר שהוא זרק עצמו על הרצפה ואילו בעדות אמר שהוא ראה שהוא קם, אך לא היה בידו הסבר המניח את הדעת (עמ' 43 לפרוט').

10. מר יוסף קיפור, אחיו של הנאשם שהינו גם בעל החנות ומעסיקו של הנאשם, העיד שביום האירוע הגיע המתלונן לבקש את שכרו עבור עבודתו בחנות. הוא אמר למתלונן שילך ויבוא אחר כך. לדבריו, כאשר חזר המתלונן הקים בחנות מהומה:

"הוא החל לעשות בלגן שם והיו אנשים וזרקו כמה נעליים ואני התכופתי ודוד הנאשם החל להתקשר ואני התכופתי להביא נעליים מהרצפה ואז יצא המתלונן" (עמ' 51 לפרוט').

הוא לא ראה שהמתלונן נפל (ש' 6 בעמ' 53 לפרוט').

הוא סיפר שהמתלונן נכנס לחנות, ביקש כסף וזרק נעליים.

קיפור העיד כי כאשר אחיו הנאשם, חזר מהחנות סקופ, היה פצוע, ואמר לו שהרביצו לו והוא ראה שהיו לו כמה מכות על פנים ובצוואר והשרשרת שלו נקרעה.

דין והכרעה

11. סעיף 192 לחוק העונשין קובע:

"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

"החובל בחברו חבלה חמורה שלא כדין, דינו - מאסר שבע שנים".

לאחר ששמעתי עדויות אלה ועיינתי בחומר הראיות שהוגש ונתתי דעתי לטענות ב"כ הצדדים בסיכומיהם ובשים לב להוראות החוק הנ"ל שוכנעתי, כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לכל ספק סביר, ואני מרשיעו בדין מהנימוקים שיובהרו בהמשך.

12. כאמור, מטעם המאשימה העידו שלושה עדים שפגשו את המתלונן מייד לאחר האירוע. אמנם אלה לא היו עדים לאירוע עצמו, אך היה בידם למסור על מעשיהם של המתלונן והנאשם לאחר האירוע.

סעיף 9 לפקודת הראיות דן באמרת עד בעת ביצוע עבירה וקובע:

"עדות על אמרה שנאמרה בשעה שנעשה, לפי הטענה, מעשה עבירה, או בסמוך לפניו או לאחריו, והאמרה נוגעת במישרין לעובדה השייכת לענין, תהא קבילה אם אמר אותה אדם שהוא עצמו עד במשפט".

13. את התשתית הראייתית הראשונית לאירוע ניתן לבסס על עדות המתלונן. המתלונן מסר כי הגיע לחנות הנאשם, ביקש לקבל את שכרו. הלה סירב וקילל אותו נמרצות. המתלונן החל לצאת מהחנות, וכאשר התקרב ליציאה ממנה, הרגיש שמישהו רץ אחריו. אז דחף אותו הנאשם והוא נפל ארצה על ידו השמאלית.

עדות המתלונן הייתה הגיונית, מהימנה ומשכנעת ועלתה בקנה אחד עם הודעתו במשטרה. הוא מסר גירסה אחת ביחס לאירוע שארע, לא הגזים או העצים את מעשיו של הנאשם וניכרו בה אותות האמת. המתלונן דבק באופן שבו חבל בו הנאשם ולא שינה גרסתו.

בבית המשפט תיאר את מעשי הנאשם: **"ראיתי את דוד שהוא דחף אותי ונתן לי מכה לקדימה".**

בהודעתו במשטרה מסר: **"בזמן שרציתי לצאת מהחנות שלהם הוא דחף אותי לא יודע באיזה דבר, רגל שלו או יד שלו ואני נפלתי על הרצפה חזק מאוד והיד שלי נשאר מתחת גוף שלי והיד שלי נשברה".**

אמנם ב"הודעת חשוד" שהוגשה נקט המתלונן לשון אחרת ואמר: **"אני התלוננתי עליו על זה שהוא הרביץ לי"(נ/3), אך מדובר בדברים שמסר אגב הודעתו על כך שהגיש תלונה ובבחירה שונה של מילים ולא בגרסה אחרת ושונה מזו שמסר בהודעתו כמתלונן או בעת מתן עדותו. לכך יש להוסיף את העובדה שהמתלונן הוא עולה חדש, אשר עברית אינה שפת אמו.**

גרסת המתלונן נתמכת גם בתעודה רפואית המעידה על כך שידו נחבלה וקיימת רגישות ונפיחות בכף היד ובשורש כף היד והיא הושמה בסד גבס (מוצג ת/4).

14. שלושה עדים תומכים בעדות המתלונן. אמנם עדים אלה לא נכחו באירוע עצמו, אך עדויותיהם מתייחסות לדברי המתלונן מייד לאחר האירוע ועל כן, קבילות הן על פי סעיף 9 לפקודת הראיות.

במקרה זה מצאתי את עדויותיהם מהימנות ומתארות נכונה את שארע לאחר שהגיע הנאשם לחנות סקופ בה עבדו.

מדובר בעדים שעבדו עם המתלונן בעת האירוע, ואינם בעלי עניין באופן כלשהו. על פי עדויות השלושה, המתלונן חזר מחנות הנאשם, החזיק את ידו ונראה סובל וכאוב. כפי שקבעתי ביחס לעדות המתלונן, גם לגבי עדויות אלה, הבחירה במילים שונות לתיאור התקיפה- האם המתלונן נפל כתוצאה מדחיפה או בעיטה של הנאשם, אינה מעידה על חוסר אמינות של העדים. בכל לשון שנקטו העדים עולה מסקנה אחת והיא- שהמתלונן סיפר להם דקות ספורות לאחר האירוע, תוך שניכרים בו סבלו וכאבו, כי הוא נפל ונחבל כתוצאה מדחיפה שדחף אותו הנאשם.

15. אשר לטענות הסיגור ביחס לראיות התביעה- מצאתי כי הסתירות עליהן מצביע בעדות המתלונן אינן מהוות סתירות מהותיות ואינן מכרסמות באמינות עדותו.

כך ביחס לטענה, כי המתלונן לא מסר בבית הדין לעבודה כי הנאשם תקף אותו. עיון במסמכים הנוגעים להליך שהתנהל בין המתלונן לנאשם מעלה, כי אכן בכתב התביעה שהגיש המתלונן נגד החנות המעסיקה אותו, תבע את שכר עבודתו ופירט כי המעביד: "סירב לתת את השכר וקילל אותי", אך לא נכתב כי הנאשם דחף אותו (מוצג ת/3). מדובר בטופס שמילא סטודנט מתנדב עבור המתלונן בבית הדין לעבודה, ואני מקבל את טענת המתלונן לפיה אמר לסטודנט שמילא עבורו את הטופס שהנאשם חבל בו, אך הוא לא כתב זאת. מכל מקום, וכחיזוק לטענתו זו, עיון בפרוטוקול הדיון של בית הדין לעבודה מעלה, כי בדיון מיום 15.1.08 מסר המתלונן לבית הדין:

"אני עולה חדש ולכן אני מדבר לאט. הוא הרביץ לי ואני פונית למגן דוד אדום, הוא בא לחנות החדשה שאני עובד עכשיו וחברים שלי ראו שהוא רצה להרביץ לי" (מוצג ת/3).

מכאן, שגם בבית הדין לעבודה עלתה גרסתו של המתלונן לפיה הנאשם פגע בו.

הסיגור הפנה גם לדברי המתלונן בהודעתו במשטרה, שם מסר שכאשר טופל בבית החולים, ראתה אשתו את הנאשם ואחיו ליד ביתו. כאשר עימת הסיגור את המתלונן עם דבריו אלה, השיב המתלונן שלא אמר כך לחוקרת, אלא אמר שיש לו ילדים קטנים והנאשם יודע היכן הוא גר והוא חושש שהוא יבוא ו"יעשה בעיות", אך לא אמר שאשתו ראתה אותו ליד ביתם.

אני מקבל את הסבר המתלונן לתהיות אלה, אשר אינן נוגעות לאירוע או לכתב האישום עצמו ואין בדברים אלה כדי לפגוע בעדותו ככל שהיא מתייחסת לאירוע שבכתב האישום.

הסיגור הוסיף, כי גם בעדויות שותפיו של המתלונן לעבודה, היו סתירות. כרעימת הסיגור את העד קורדמני, עם דבריו במשטרה שם מסר כי הוא וחבריו תפסו את המתלונן והוציאוהו מסקופ, ואילו בעדותו מסר שביקשו ממנו לעזוב, והוא יצא את החנות (עמ' 34 לפרוט'). שוכנעתי, כי אי דיוק שהיה בעדויות עדים אלה התייחס לאירוע שהתרחש לאחר מכן בסקופ ונובע מחלוף הזמן מאז, כפי שהסביר גם העד קורדמני עצמו, ואינו משליך על האירוע שתואר בכתב האישום.

לאחר ששקלתי את מכלול העדויות מטעם המאשימה, שוכנעתי כי המאשימה הציגה מסכת ראייתית סדורה ואיתנה, המבוססת על עדות המתלונן ונתמכת בעדויות הנוספות, בתייעוד הרפואי ומסמכי בית הדין לעבודה.

16. לא ניתן לומר דברים דומים בהתייחס לעמדת ההגנה ולעדות הנאשם ואחיו.

הנאשם מסר את גרסתו לאירוע בעדותו וכן בהודעותיו במשטרה (ת/1 ו-ת/2). עדותו לא הותירה רושם טוב בהיותה

פתלתלה ומגמתית. היו בה סתירות פנימיות והיא לא התיישבה גם עם יתר הראיות.

בהודעת הנאשם הראשונה מיום האירוע (מוצג ת/1), מסר הנאשם כי המתלונן נכנס לחנות, דרש את כספו והחל לצעוק ולקלל. בהודעה השניה, שניתנה כחודש לאחר האירוע ביום 12.12.07 הוסיף הנאשם, כי המתלונן זרק קופסאות נעלים בחנות (ש' 8 בת/2). על כך חזר גם בעדותו בבית המשפט, כי הנאשם קילל, צעק וזרק קופסאות נעליים (ש' 1 בעמ' 38 לפרוט'). נראה כי בכל פעם שמסר הנאשם הודעה, נוספו פרטים ותיאורים חדשים המעצימים לכאורה את מעשיו של המתלונן.

הנאשם לא מסר גרסה אחידה גם ביחס למעשיו עם כניסת המתלונן לחנות. בבית המשפט העיד הנאשם, כי כאשר נכנס המתלונן לחנות, הוא עצמו היה עסוק עם ה"ויזה", היה בחנות "לחץ נוראי", היו הרבה אנשים בחנות והוא רק ראה שהמתלונן "על הרצפה" (ש' 9-10 בעמ' 38 לפרוט'). גרסה זו אינה מתיישבת עם דבריו לפיהם המתלונן צעק וקילל, וזרק קופסאות נעליים, בעוד הנאשם עצמו עסוק בלקוחות והעברת הויזה. לא מתקבל על הדעת, כי המתלונן מתפרע בחנות, צועק, מקלל וזרק קופסאות נעליים, והנאשם- ראשו רכון אל הקופה והוא מרים אותו רק כדי לגלות שהמתלונן נמצא על הרצפה.

גרסה זו אינה מתיישבת גם עם הודעותיו במשטרה, שם מסר כי כאשר נכנס המתלונן לחנות, היו ביניהם חילופי דברים, קללות וצעקות והוא ראה את המתלונן זרק את עצמו על הרצפה (ש' 10 בהודעה ת/1). בהודעתו השניה, שוב מספר כי היו ביניהם חילופי צעקות וקללות, ואז הוא ראה את המתלונן על הרצפה, כמה דקות לאחר מכן.

אי ההתאמה בין גרסאות הנאשם מבטאת את רצונו להרחיק עצמו מתקיפת המתלונן, מעניקה הסברים שונים לנפילת המתלונן בעודו טוען פעם, כי לא ראה איך נפל המתלונן, ופעם אחרת טוען כי המתלונן זרק את עצמו על הרצפה כ"הצגה".

גם ביחס לאירוע שארע לאחר מכן, בסקופ, גרסת הנאשם לא מתיישבת עם העדים מטעם המאשימה. הנאשם העיד כי המתלונן נתן לו אגרופים בפניו, שרט אותו בכתפו כשסביבם עובדי סקופ (ש' 10-12 בת/2).

שלושה מעובדי סקופ העידו לפניי, אך הם שללו אפשרות כי המתלונן היכה את הנאשם, כפי שהנאשם טען. מן הראוי להזכיר כאן, שלא היה ביניהם ובין המתלונן קשר אשר יגרום להם למסור עדויות שיתמכו בו. בנוסף, תיאור המכות הנמרצות שהוכה לדבריו על ידי המתלונן אינו מתיישב גם החבלה המינורית בה הבחין חוקר המשטרה אשר ציין בהערה במהלך גביית הודעתו "מבחין בסימן אדום של שריטה בכתף ימין" (ש' 17 בת/1). גרסתו לעניין זה, אינה מתיישבת גם עם העובדה שבשלב זה, ידו של המתלונן כבר הייתה חבולה ועל כן לא ברור כיצד יכול היה להכות את הנאשם.

17. עדות אחיו של הנאשם לא סייעה בידו. עדותו הייתה מגמתית, מכוונת וממוקדת, וכל מטרתה להוכיח את חפותו של הנאשם- אחיו ובמסגרתה עלו מספר תהיות.

ראשית, האח מסר גרסה דומה לזו של הנאשם, אך העיד שלא ראה שהמתלונן נפל, ובשלב מסוים אף טען שהמתלונן כלל לא נפל על הרצפה (ש' 5 בעמ' 52 לפרוט').

שנית, עד זה מסר, כי כאשר חזר הנאשם מסקופ לחנותו, היו לו כמה מכות על הפנים והצוואר. הדבר אינו מתיישב עם עדויות עובדי סקופ וכן עם הערת החוקר שגבה את הודעת הנאשם, וכאמור ציין כי הבחין בסימן אדום של שריטה בכתף

ימין, ולא מעבר לכך.

נכון הדבר, כי מן הראוי היה לגבות את הודעת אחיו של הנאשם במשטרה, כמו גם עדות נוספת של מי שהרים את המתלונן מהרצפה לאחר נפילתו וזאת לא נעשה. עם זאת מצאתי, כי אי נקיטת צעדים אלה על ידי המאשימה, על אף שהדבר היה נדרש, אינה מכרסמת במסכת הראיות האיתנה שהוצגה גם בהיעדרן.

18. **סיכום של דבר-** גרסת המאשימה נמצאה בעיניי איתנה ומבוססת על מספר עדויות מהימנות- הן עדות המתלונן והן עדויות חוקרי המשטרה ושלושה עדים נוספים, שאינם בעלי עניין בפרשה. מנגד, גרסת ההגנה העלתה תהיות ופירוכות ולא היה בה כדי לסדוק את מסכת הראיות מטעם המאשימה. נוכח כל האמור לעיל, אני מרשע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' אדר תשע"ד, 09 פברואר 2014, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד הילה אקוה, הנאשם וסנגורו עו"ד דוד ברהום.